

РЕШЕНИЕ

№ 708

Гр. Перник, 20.10.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на петнадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар И.И. и с участието на прокурор Цветков от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 710 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” срещу съдебно решение № 1034 от 08.11.2013 година, постановено по н.а.х.дело № 1162/2013 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление № 23-2306370/06.06.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на „Монтажи“ ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Владайско въстание” № 2, представлявано от управителя М.Ц.В. е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за извършено административно нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ, за това че не е изплатило уговореното трудово възнаграждение за месец февруари 2013 година на Т.Х.Ч. с ЕГН *****.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба „Монтажи“ ЕАД чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ч. моли съда да остави в сила решението на районния съд, като правилно и законосъобразно.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна. Моли съда да остави в сила решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Първоинстанционният съд въз основа на събраните писмени и гласни доказателства правилно е установил фактическата страна на спора. Приел е, че при извършена проверка на трудовото законодателство на 18.04.2013 година, административнонаказаното лице в качеството си на работодател не е изплатил уговореното трудово възнаграждение за месец февруари 2013 година на Т.Х.Ч. На административнонаказаното лице е бил съставен АУАН № 23-2306370 на 18.04.2013 година за извършено административно нарушение на нормата на чл. 128, т. 2 от КТ. Въз основа на съставения акт за установяване на административното нарушение /АУАН/ е издадено процесното наказателно постановление /НП/.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че са налице съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП, като не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, както и непълно е описанието на извършеното нарушение, които са основание за отмяна на наказателното постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от районен съд Перник фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е достигнал до неправилни правни изводи поради следното:

От събраните в хода на извършеното съдебно следствие пред първоинстанционния съд писмени и гласни доказателствени средства безспорно се установява фактическа обстановка, като видно от съставения АУАН датата и мястото на извършеното нарушение са достатъчно конкретно посочени, поради което безусловно не е нарушено правото на защита на наказаното лице. До подобно нарушаване на това право в случая е немислимо и с оглед направеното признание от процесуалния представител на административнонаказаното лице пред наказващия орган, първоинстанционния съд и пред настоящата касационна инстанция, т.е. не е налице нарушение на императивните изисквания на разпоредбите на чл. 42,

т. 3, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В случая следва да се има предвид, че е извършено нарушение е на нормата на чл. 128, т. 2 от КТ /незаплатено уговорено трудово възнаграждение за месец февруари 2013 година на служителя Т.Х.Ч. с ЕГН *****/, което нарушение е на формално извършване и изпълнението му е подчинено на особената му форма - бездействие. Нарушението представлява фактическо състояние на трайно, продължаващо и непрекъснато в определен период от време осъществяване на състава му до настъпването на обстоятелства /обективни или субективни/, водещи до неговото преустановяване. Това определя и правната му природа на продължено нарушение. Началният момент, от който бездействието на санкционираното лице релевира съставомерно деяние по повдигнатото административно нарушение и съответно довършено нарушение, е датата на изплащане на уговореното трудово възнаграждение за месец февруари 2013 година от дружеството работодател, като към датата на извършване на проверката от контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ на 18.04.2013 година, това нарушение е установено, съответно това е датата на неговото извършване. Ето защо следва още веднъж да се повтори направения по – горе правен извод, че от съдържанието на описаните в АУАН и НП обстоятелства и описанието на нарушението от фактическа страна, датата /времето/ и мястото на неговото извършване се явява безспорно установено, с оглед на което съдът приема, че е спазено императивното изискване на чл. 42, т. 3, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Изпълнителното деяние е индивидуализирано в необходимата и достатъчна степен чрез точно словесно описание на поведението, с което се осъществява съставът на нарушението, с посочване на законовите разпоредби, установяващи задълженията, неизпълнението на които релевират административно нарушение към датата на неговото констатиране при извършената проверка. При съобразяване формата на наказателното постановление с императивните изисквания на чл. 57 от ЗАНН, административното нарушение е формулирано конкретно, ясно и точно от фактическа и правна страна. Неправилно първоинстанционния съд е приел за установено, че е налице незаконосъобразност на наказателното постановление на процесуално основание.

Като е достигнал до изводи за отмяна на НП, първоинстанционния съд е постановил едно незаконосъобразно решение, което следва да се отмени по изложените по-горе мотиви на касационната инстанция и да се потвърди издаденото НП като законосъобразно.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 1034 от 08.11.2013 година, постановено по н.а.х.дело № 1162/2013 година по описа на районен съд Перник и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-2306370/06.06.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на „Монтажи“ ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Владайско въстание” № 2, представлявано от управителя М.Ц.В. е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за извършено административно нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ, за това че не е изплатило уговореното трудово възнаграждение за месец февруари 2013 година на Т.Х.Ч. с ЕГН *****, като законосъобразно.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/